

1277

D O G M A T I C I.

1278

uti hic contigit; nam et praecedens περικοπη in τῷ felicitatem eternam definit. Ceterum sunt etiam, quae e Codice restitutas. Ita v. g. non multo post pro adeo vereque damnata est legendum sane adeo ubique damnata est, et in Operis extremo pro cultum istum interpretari reponendum decorum istum interpretari.

DLXVII.

R. 3339

Codex membraneus lat. Sec. XV. Folior. 80. f. min. nitide exaratus, minio distinctus et initiis picturatis inscriptus est: *Incipit prologus Summe wilhelmi parisensis de fide et legibus.* Initium est: *In ordine sapientialium diuinorumque scientiarum &c.* Pars brevior de Fide ita init: *Incipiamus ergo cum dei adiutorio et dicamus.* Quia fides quam hic stabilire intendimus &c. Pars longior de Legibus fol. 11. ita: *Jam igitur expediuiimus nos auxilio dei de his que proposueramus &c.* Adeo περικοπη in Exemplo superiori omisfa, rite item legitur adeo ubique pro adeo vereque, sed in fine prave cum editis cultum istum interpretari pro decorum istum. Ad calcem: *Compleatus est cum dei laudibus Traditus de fide et legibus domini wilhelmi (Arverni) Parisensis.* 1457. Cum Indice exacto, post quem denuo: *Anno domini M°. CCC°. LVII°. In die S. bonifacij martiris.*

Denis Codd. Theol. V. II. P. II.

DLXVIII. Codex chartaceus lat. Sec. XV. U. 623 Folior. 184. f. probe scriptus et rubricis distinctus insignitur *Wilhelmus parisien. de sacramentis.* Post doctam magna fama Theologiam ad Insulas Parisinas adsumptus fuit *Guilelmus Alvernus* noster, easque morte posuit a. 1249. Inter praecipua ejus Opera, quae *Phil. Feronius Canonicus Carnot.* junctim *Aureliae* 1674. f. edidit, praesens est, quod incipit: *Cum inter sapientiales spiritalesque scientias, que diuine seu diuinales vocantur &c.* et finit: *Gracias tamen largitori omnium bonorum Deo agimus, si uel modicam occasionem, ut sapienciores fiant, sapientibus damus.* Addidit Librarius: *Explicit liber de sacramentis S. Wilhelmi quondam Episcopi Parisien.* sed induxit τῷ S. et minio domini adjectit. Lectio Textus probe conspirat cum Edit. suprac. T. I. P. 2. p. 407.

DLXIX.

Codex membraneus lat. Sec. U. 615 XIII. Folior. 278. f. maj. per duas columnas nitide, sed minuto et implexo charactere perscriptus, rubricis distinctus, et inter XVII. Volumina, quae M. Andreas de Weytra, ut jam et alibi memoratum est, ad Librarium Collegij ducalis inter viuos donavit, complectitur Librum I. et II. Sententiarum seu Summae Alexandri de Hales seu Alensis O. M. dicti Parisii Doctoris irrefragabilis et a.

L

1245.

1279

C O D I C E S

1280

1245. defuncti. Prior praemissis currente calamo Indicibus ordinatur: *Quoniam sicut dicit boetius in li. de trin. optime dictum videtur. eruditus est hominis &c. et finit: diuinitatis cui honor et imperium per infinita secula seculorum. Amen.* Initium Libri II. est: *Complexis tractatibus de his que pertinent ad speculationem dei &c. et finis: ne ceremonialia tanquam ydolatriam gentium dampnare crederetur.* Igitur uterque integer, ut docuit Collatio cum Edit. Veneta 1576. T. IV. f. in qua multa volum compendia nimium religiose conservata sunt, v. g. statim linea 1. supracit. ūr loco videtur.

DLXX.

U. 417 Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. nunc 227. f. maj. per duas columnas nitidissime exaratus, rubricis distinctus, quem, ut praenotatur, cum quibusdam aliis insignibus voluminibus numero 17. liberali ac magnifica donatione inter vivos donavit ad librarium Collegij ducalis Wienne M. Andreas de weytra Theologie professor nec non canonicus ecclesie sancti Stephani &c. complexitur Partem III. et IV. Summae Theologiae Alexandri Hales, sive Alensis, cuius tamen nomen nullibi exprimitur, ex O. M. Angli Viri ingenio acutissimi, in Academia Parisiina titulo Doctoris Irrefragabilis condecorati, Thomae Aquin. et Bonaventurae Magistri, et anno 1245. vivis exempti, de quo plura apud Waddingum, Tannerum

&c. Prologi Partis III. initium est: *Tota christiane fidei disciplina pertinet ad duo &c. ut in iteratis Editionibus inde a Veneta 1475. Ad calcem adest Quæstionum Elenchus. Prologus Partis IV. incipit: Dictum est supra de redemptore qui est per gratiam reparator &c. Verum haec Pars situ multum viatiata jam Quæst. X. Membri V. Art. 3. §. 7. Consequenter queritur. Vtrum bec conuersio seu mutation (Substantiae Panis et Vini) sit successiva an subita &c. abrupta est.*

DLXXI.

Codex membraneus lat. Sec. U. 416 XIV. Folior. 258. f. per duas columnas nitide scriptus et rubricis ornatus est ejusdem Summae Pars III. licet Autor neque in hoc Exemplio adpelletur. Praeit Quæstionum Elenchus. In fine autem sustulit Librarius manum cum verbis: *ut in medico cum sanat et in predicatore cum bedificat.* Igitur ultimae Quæstiones LXVIII. et LXIX. desunt, id, quod recentior manus ita signavit in margine: *Deficit tractatus de speciebus virtutum scilicet tribus theologicis quasi totus sexternus.* Sumtum est istud ex ingressu Quæst. LXVIII. ubi Alexander ipse: *Primo agatur de virtutibus Theologicis — consequenter uero de virtutibus Cardinalibus.* Verum ultra Fidem nec in hac, nec in sequenti Parte progressus est.

Codex noster olim datus est Facultati Artium Studii Coloniensis a Gofswino